

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ – ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Докторске академске студије

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

1.1. ДАТУМ И ОРГАН КОЈИ ЈЕ ИМЕНОВАО КОМИСИЈУ

Одлуком бр. 3116/1, донетом на седници одржаној дана **24. октобра 2024. године**, Наставно-научно веће Филолошког факултета Универзитета у Београду образовало је Комисију за оцену докторске дисертације докторанда **Тијане Јовановић** под насловом „Европски спиритизам и рецепција дела Камија Фламариона у српској књижевности и култури”, урађену под менторским руковођењем др **Дуња Душанић**, ванредни професор, и др **Бојан Јовић**, научни саветник.

1.2. САСТАВ КОМИСИЈЕ ЗА ОЦЕНУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

1. ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

Име и презиме: Весна Елез

Звање: редовни професор

Ужа научна област: наука о књижевности

Датум избора у звање: 22.12.2021.

Установа на којој је запослен: Универзитет у Београду, Филолошки факултет

2. ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме: Дуња Душанић

Звање: ванредни професор

Ужа научна област: наука о књижевности

Датум избора у звање: 12.7.2022.

Установа на којој је запослен: Универзитет у Београду, Филолошки факултет

3. ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме: Бојан Јовић

Звање: научни саветник

Ужа научна област: наука о књижевности

Датум избора у звање: 27.3.2013.

Установа на којој је запослен: Институт за књижевност и уметност, Београд

4. ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме: Немања Радуловић

Звање: редовни професор

Ужа научна област: српска књижевност – народна књижевност

Датум избора у звање: 13. 1. 2021.

Установа на којој је запослен: Универзитет у Београду, Филолошки факултет

5. ЧЛАН КОМИСИЈЕ

Име и презиме: Зорица Ђерговић-Јоксимовић

Звање: редовни професор

Ужа научна област: англистика

Датум избора у звање: 1.9. 2017.

Установа на којој је запослен: Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име (име једног родитеља) презиме:	Тијана (Милан) Јовановић
Датум и место рођења:	18. 6. 1990. Београд
Наслов мастер рада:	Филмске адаптације <i>Принцезе де Клев</i>
Датум одбране мастер рада:	29. септембар 2015.
Установа где је одбрањен мастер рад:	Универзитет у Београду, Филолошки факултет
Научна област из које је стечено академско звање мастера:	Језик, књижевност, култура

III СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА који су објављени или прихваћени за објављивање у оквиру рада на докторској дисертацији

Јовановић, Тијана. „Esprit, es-tu là? Трансхумано, постхумано и постхумно у француској књижевности у XIX и XX веку”. *Питања уметности у доба пост- и трансхуманизма*. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2024. 355–369. https://doi.org/10.18485/iku_uposthtransh.2024.ch22

Живковић, Милош и Јовановић, Тијана. „Проблеми савременог друштва и аспекти социјалне ангажованости у *100 лица столица Јасминке Петровић*”. *Детињство: часопис о књижевности за децу* XLVIII/4 (2022): 174–184. ISSN 0350-5286.

Јовановић, Тијана. „Реторика погледа у филмским адаптацијама *Принцезе де Клев*”. *Филм и књижевност : зборник радова*. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2020. 115–128. ISBN 978-86-7095-272-0.

Јовић, Бојан и Јовановић, Тијана. „Спиритизам у српској периодици с краја XIX и почетка XX века”. *Књижевна историја* 51 бр. 168 (2019): 121–136. ISSN 0350-6428.

IV НАСЛОВ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Европски спиритизам и рецепција дела Камија Фламариона у српској књижевности и култури

V ПРЕДМЕТ И ЦИЉ ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ

Предмет докторске дисертације *Европски спиритизам и рецепција дела Камија Фламариона у српској књижевности и култури* јесте тумачење књижевног стваралаштва француског популаризатора астрономије и писца Камија Фламариона (1842–1925), као и анализа двоструког утицаја астрономије и спиритизма на обликовање његове филозофије, поетике и књижевности. Камиј Фламарион био је једна од најпрепознатљивијих научних фигура у другој половини деветнаестог века у Француској и Европи. Својим радом, писањем за илустроване часописе, организовањем јавних предавања и оснивањем првог удружења астронома-аматера у Француској, допринео је развоју популарне астрономије. Но Фламарион је истовремено био и утицајан романиста и својеврсна спона између дуге традиције фантастичних, визионарских књижевних путовања и каснијих научно-фантастичних текстова. Ова дисертација има циљ да пружи целовитији увид у стваралаштво Камија Фламариона, посебно се усредсређујући на његов спиритистички аспект, као и да укаже на непосредне и посредне утицаје Фламарионовог дела на европску и српску књижевност.

Новија истраживања, спроведена у Француској и свету последњих деценија, као и заснивање студија езотеризма као засебне области омогућили су потпуније сагледавање феномена попут спиритизма и указали на сложене везе езотеријских појава с различитим слојевима друштвеног и културног живота у деветнаестом и двадесетом веку. Веза Камија Фламариона са окултистичким круговима није непозната, али је овај аспект његовог дела занемариван у досадашњој литератури. Ова дисертација подробније испитује улогу спиритизма у Фламарионовом књижевном стваралаштву, пре свега, у романима *Лумен* (*Lumen*, 1873), *Уранија* (*Uranie*, 1889) *Смак света* (*La Fin du monde*, 1894), *Стела* (*Stella*, 1897) и збиркама приповедака *Приче о бескрају* (*Les Récits de l'Infini*, 1873), *Звездани снови* (*Rêves étoilés*, 1888), *Месечине* (*Clairs de Lune*, 1894), *Филозофске приче* (*Contes philosophiques*, 1891).

Иако су Фламарионова дела повремено спомињана у домаћој науци о књижевности и књижевној критици, до сада им није била посвећена ниједна засебна студија. Дисертација Тијане Јовановић прво је истраживање француске књижевности позног 19. века код нас у целини посвећено Камију Фламариону и први покушај да пружи целовитији увид у његово књижевно стваралаштво. Спроведено истраживање бави се и културноисторијским контекстом у ком се одвијао Фламарионов популаризаторски рад и у чијим оквирима је настао модерни

спиритизам у Француској, укључујући и промене које је приступ спиритистичким феноменима претрпео од шездесетих година деветнаестог века до периода после Првог светског рата. Засебан сегмент истраживања посвећен је рецепцији Фламарионовог стваралаштва у српској књижевности и култури. Упоредно изучавање, чији је циљ да мапира Фламарионово присуство у српској књижевности и култури, расветљава један слабије познат аспект наше модерне културе, и омогућава да се поједина дела и контекст њиховог настанка боље разумеју.

Сагледавањем књижевног доприноса и утицаја Камија Фламариона на касније ауторе, дисертација има циљ да упозна домаћу научну заједницу с његовим стваралаштвом и допринесе нијансирању уврежених представа о деветанестом веку као тренутку поделе на „две културе“, чије наслеђе и даље обликује наше разумевање односа између научног и књижевног дискурса.

VI ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ ИСТРАЖИВАЊА ДИСЕРТАЦИЈЕ

1. Спиритизам је непосредно утицао на књижевно стваралаштво Камија Фламариона: истраживање скреће пажњу на различите појавне облике спиритистичке доктрине у Фламарионовом стваралаштву. У текстовима филозофске тематике и прегледима сазнања из природних наука (астрономија, метеорологија, палеонтологија), који чине окосницу Фламарионовог писања, спиритистички поглед на свет најчешће је имплицитно заступљен. Анализа његових књижевних дела показује да, за разлику од научних и филозофских текстова у којима се донекле дистанцирао од спиритизма, Фламарион користи фикцију као простор слободе, који омогућава смелија размишљања о постојању ванземаљског живота у космосу и слободнију реализацију спиритистичких тема, као што су постојање духова и веровање у реинкарнацију. То се нарочито односи на романе *Лумен*, *Уранија* и *Стела*.
2. Фламарион није био само локална књижевна појава маригиналног значаја већ важна спона између дуге традиције фантастичних, визионарских књижевних путовања и каснијих научно-фантастичних текстова насталих током двадесетог века. Његов утицај протеже се на модерну српску књижевност: проучавање тог утицаја у делима кључних аутора научне фантастике у нашој књижевности, писаца као што су Лазар Комарчић и Драгутин Илић, али и популаризатора науке попут Милутина Миланковића, омогућава да се препознају недовољно истражени аспекти њихових дела. Тај утицај нарочито је изражен у роману *Једна угашена звезда* Лазара Комарчића.
3. Разматрање спиритизма без предрасуда о езотеријским правцима као неозбиљним и недостојним научног проучавања открива често занемарен идејни и идеолошки контекст настанка уметничких дела, важан за разумевање књижевности и културе деветнаестог и двадесетог века. Схваћен као сложен, модеран феномен, који ступа у дијалог с кључним филозофским, научним и друштвено-политичким питањима епохе у којој је настао, спиритизам може послужити нијансирању уврежене представе о деветанестом веку као тренутку поделе на „две културе“. Овакав приступ омогућава да се дихотомија између строго научног и књижевног дискурса, као и подела на званичну културу „центра“ и маргиналну културу езотерије, замене уравнотеженијим и целовитијим погледом на модерну епоху.

VII КРАТАК ОПИС САДРЖАЈА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Дисертација Тијане Јовановић дуга је 172 стране и састоји се из шест поглавља, библиографије и биографске белешке о аутору.

Прво поглавље, под насловом „Уводна разматрања о стваралаштву Камија Фламариона” (стр. 1–13), даје дефиницију предмета и циљева дисертације, преглед досадашњих истраживања на ову тему и сажет преглед садржаја наредних поглавља. На самом почетку дисертације даје се преглед обимног стваралаштва Камија Фламариона, само познатог у нашој научној средини, као и неколико прелиминарних објашњења у вези с корпусом његових текстова. Поред тога, додатно је осветљен и појам спиритизма у значењу у коме се он користи у овом истраживању.

У другом поглављу, „Спиритизам: феномен и контекст” (стр. 14–38), кандидаткиња указује на оквир у коме се модерни спиритизам установио као појава, у Сједињеним Америчким Државама, а затим и у Европи. Посебна пажња у првој целини овог поглавља посвећена је посебностима француске спиритистичке културе унутар које је Камиј Фламарион стварао своја дела. Затим се, у наставку текста, разматра однос спиритистичких веровања у односу на различите научне дисциплине деветнаестог века. Засебна целина посвећена је дијалогу између књижевности и спиритизма, односно питањима обраде спиритистичких тема у књижевном писању у Француској, која се разматрају на примерима из дела Онореа де Балзака, Виктора Игоа, Гистава Флобера и других аутора. Најзад, у овом поглављу дотакнуто је и питање Фламарионовог односа према спиритистичким појавама: кандидаткиња показује како се временом Фламарионовог виђење спиритизма мењало, од личног учешћа у сеансама и медијумском писању до непристраснијег научног систематизовања феномена које је сам аутор назвао „непознатим природним силама” (*forces naturelles inconnues*). Она наглашава да се период интензивног књижевног стваралаштва подудара с периодом током којег се Фламарион удаљио од званичног спиритистичког покрета и начелно се посветио астрономским и природњачким изучавањима. То, према њеном мишљењу, показује да Фламарион, у ствари, никад није престао да се занима за спиритистичке феномене, већ да је то занимање почело да се изражава у фикционалном облику.

Најопширније, треће поглавље (стр. 39–93), посвећено је „књижевном универзуму” Фламарионових дела, односно идејним и тематским аспектима његовог стваралаштва. Поглавље се састоји од три целине. Тијана Јовановић најпре истражује оно што сматра суштином Фламарионовог стваралаштва, а то је његово одређивање сопствених дела као „астрономске филозофије” (*astronomie philosophique*). Мотиви, теме и поступци које кандидаткиња даље уочава у Фламарионовим књижевним текстовима сведоче о постојању нарочитог фикционалног универзума заснованог на особеном схватању односа између астрономске науке и духовног света. У Фламарионовим делима, астрономија је приказана као наука и религија будућности – свеобухватна дисциплина која садржи одговоре на сва питања. Према његовом мишљењу, људско схватање Лепог производ је суштинске лепоте која је већ садржана у самој природи. За овакво схватање света као кључне естетске категорије издвајају се појмови узвишеног и чудесног, кроз које се осликава величанственост природе. Сазнање о правилима која уређују космос у Фламариновој „астрономској филозофији” никако не умањује његову очараност природним феноменима. Напротив, боље познавање елемената стварности доводи до дубљег доживљаја њихове узвишености и чудесности.

У другом делу трећег поглавља приказана су најважнија Фламарионова фикционална дела: романи *Лумен*, *Уранија*, *Смак света* и *Стела*. Радња ових романа дата је кроз табеларни приказ који читаоце упознаје с основним елементима њиховог заплета. У тексту се затим разматрају најважнији елементи ових дела, с посебним нагласком на темама и мотивима који се могу довести у везу са спиритизмом.

Трећи део поглавља систематизује главне теме које кандидаткиња издваја из обрађеног корпуса. Тијана Јовановић истиче да је од „најранијих Фламарионових дела приметно нарочито интересовање за сасвим одређена питања, прилагођавање раније искоришћених примера у новим делима и често ослањање на исте слике и мотиве”. Доминантне теме које се издвајају у текстовима у складу су са Фламарионовим научним доживљајем света и космоса. Прва тематска област јесте „мноштво насељених светова”, односно вера у постојање живота у бескрајном свемиру, из које произлази и тежња ка релативизацији значаја појединачног људског живота. Други важан скуп тема чине питања бесмртности људске душе, то јест реинкарнације као процеса вечног усавршавања. Спој идеја о неограниченом космосу и његовој вечној насељености остварује се у текстовима кроз сликовите описе ванземаљског живота. У овом погледу Фламарионова дела значајна су јер су публици деветнаестог века покушала да пренесу приказ космоса који би био изузетно разноврсан и у великој мери ослобођен антропоморфизма. Поред ових стожерних тематских група, у Фламарионовим књижевним текстовима уочено је и интересовање за апокалиптичну тематику (која се изражава кроз изучавање трагова прошлости и носталгију над садашњим и будућим руинама човечанства), мотив еротизације знања, и, најзад, нарочит однос према друштву, који се креће од просветитељске тежње да се допринесе развоју знања у свим слојевима друштва до усамљености освешћеног субјекта у односу на необразовану и равнодушну средину. Поменуте теме у Фламарионовим делима доводе се у везу са спиритистичком доктрином и иконографијом.

Четврто поглавље овог истраживања (стр. 94–108) бави се поетичким особинама Фламарионовог дела кроз жанровску анализу. Кандидаткиња полази од чињенице да се у Фламарионовим остварењима, која се налазе на раскршћу науке и књижевности, препознају вишеструке жанровске линије. Научнопопуларни преглед *Измишљени и стварни светови* (1865) издвојен је као важан извор Фламарионових критичких ставова о књижевности која се бави астрономским темама и као сведочанство о Фламарионовом добром познавању претходне литературе из које је црпео приповедне моделе за своја књижевна дела. Традиција популарних астрономија и фикционалних бестелесних путовања на друге светове представља најважнији жанровски узор за Фламарионове текстове. Писање о замишљеним ванземаљским друштвима и њиховом савршенијем уређењу приближава његово стваралаштво и широкој области утопијске књижевности. У каснијој рецепцији, Фламарион се углавном посматра као важна претеча научнофантастичног жанра. Новине које Фламарионове романи уводе подстакнуте су његовим спиритистичким интересовањима и огледају се на нивоу описа размера космичких путовања и разноврсности ванземаљског живота. Ипак, кандидаткиња закључује да је најближа жанровска традиција у коју би се Фламарион могао уврстити, и у временском и у поетичком смислу, *научно-чудесна књижевност* која је била изузетно популарна у Француској на прелазу векова. У оквиру ове, данас махом заборављене литературе, деловали су аутори који су своје виђење астрономије и живота у свемиру обликовали на основу Фламарионових дела (Морис Ренар, Жозеф Анри, Рони Старији, Гистав ле Руж), те се у њиховим делима огледа и наслеђе Фламарионовог књижевног и научнопопуларног опуса.

Пето поглавље дисертације (стр. 109–149) посвећено је рецепцијским питањима. После кратког осврта на настанак спиритизма у српској средини, у првом одељку поглавља анализирају се преводи Фламарионовог дела на српски и хрватски језик. Запажа се да су превођена пре свега Фламарионова књижевна дела, док преводи научних дела изостају. Затим је приказано јављање Фламарионовог дела у периодици, како у дневним листовима тако и у специјализованој спиритистичкој публициситици. Најзад, значајна пажња посвећена је креативној рецепцији Фламарионових идеја у српској књижевности на примеру дела тројице писаца: Лазара Комарчића, Драгутина Илића и Милутина Миланковића. Сва три поменуца аутора комуницирају с идејама израженим у Фламарионовим делима на различите начине. Као што анализа показује, Лазар Комарчић у великој мери користи Фламарионова дела као модел за свој роман *Једна угашена звезда*, и овај роман представља најупечатљивији пример рецепције Фламарионовог дела у српској књижевности. Када се у обзир узме улога Комарчићевог романа у конституисању научнофантастичне књижевности код нас, увид у изворе који су утицали на његов настанак додатно добија на значају. Комарчићево виђење космичког путовања и устројства свемирских пространстава сасвим одговара представама у Фламарионовим приповедним делима. И код једног и код другог опажа се слично ослањање на спиритистички поглед на свет, с којим су били присно упознати. При томе, кандидаткиња истиче да и визуелни садржај Комарчићевог илустрованог романа има своје изворе у Фламарионовим делима. Када је реч о Драгутину Илићу, не може се са сигурношћу говорити о непосредном утицају Фламарионових текстова, већ је пре присутно ослањање на заједничке изворе езотеријског карактера. Несумњиво је да оба аутора настоје да ставове о науци и езотерији свог доба изразе у књижевном облику. Упоредив је и однос према есхатолошкој књижевности у којој су се опробали и Илић и Фламарион. Милутин Миланковић не успоставља дијалог са езотеријским слојем Фламарионових романа, али у свом капиталном делу *Кроз васиону и векове* на различите начине преиспитује историју проучавања астрономије и покушаја да се астрономска сазнања поделе са великим бројем читалаца. Мада се не слаже нужно са његовим популаризаторским методама, Миланковић на српском језику преноси важне епизоде из Фламарионовог научног живота, а из појединих одломака јасно је да је Миланковић добро познавао Фламарионова дела. Рецепција Фламарионових идеја у делима писаца који су доведени у везу са настанком научнофантастичног жанра код нас сведочи о важности Фламарионових дела као извора инспирације за представљање космичког простора.

У последњем делу доктората („Закључак”, стр. 150–155) сажето су представљени резултати читавог истраживања. У „Библиографији” (стр. 156–171) дат је попис коришћене примарне и секундарне литературе.

VIII ОСТВАРЕНИ РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ДИСЕРТАЦИЈЕ

Докторска дисертација *Европски спиритизам и рецепција дела Камија Фламариона у српској књижевности и култури* у потпуности је остварила резултате задате на почетку вишегодишњег истраживања прозе Камија Фламариона и њене рецепције у француској и српској књижевности и култури. Тијана Јовановић спровела је пажљиво и темељно истраживање и показала исцрпно познавање свог предмета, како стваралаштва Камија Фламариона и, шире, француске књижевности 19. века, тако и историје идеја и културе овог раздобља.

Дисертација *Европски спиритизам и рецепција дела Камија Фламариона у српској књижевности и култури* доноси новине, пре свега, на тематском плану. У оквиру домаће науке о књижевности, о Фламарионовом стваралаштву писано је ретко и спорадично, па је ово прва студија у целини посвећена његовом делу и рецепцији тог дела у српској књижевности. Ступајући у дијалог са савременом француском књижевном критиком и историографијом, Тијана Јовановић је унапредила наша знања о мање познатим, а крајње занимљивим аспектима француске књижевне културе позног 19. и раног 20. столећа. Тиме је успешно оповргнула раширене предрасуде о езотерији, спиритизму и, уопште, *окултури (occulture)*, као инфериорним предметима истраживања, неповезаним с главним токовима канонске књижевности.

Могућност вишеструког жанровског одређења Фламарионових текстова усмерила је Тијану Јовановић ка истраживању различитих приступа у њиховом тумачењу. Темељним и акрибичним ишчитавањем обимне, недовољно изучене и сложене грађе, Т. Јовановић је на основу анализе коришћења и преображавања езотеријских извора у књижевном писању осветлила примере Фламариновог самосталног развијања идеја спиритизма и удаљавања од званичног учења. На тај начин је уверљиво показала како ова особина утиче на тумачење и условљава преиспитивање однос фикције, стварности и фантастике у Фламарионовим текстовима и дала нов подстицај актуелним теоријским расправама о односу између фикције, науке и веровања. Истовремено, она је допринела и нијансирању уврежених представа о 19. веку као тренутку поделе на „две културе“, чије наслеђе и даље обликује наше разумевање односа између научног и књижевног дискурса.

Контекстуализовањем Фламарионових идеја, књижевних тема и поступака и сагледавањем његовог утицаја на касније, француске, англосаксонске и српске ауторе, ова дисертација попунила је и празнине у нашем разумевању развоја научне фантастике. Тијана Јовановић успешно је показала да Фламарион није био само локална књижевна појава маригиналног значаја већ важна спона између дуге традиције фантастичних, визионарских књижевних путовања и каснијих научно-фантастичних текстова, насталих током 20. века. Посебан допринос дисертације огледа се у расветљавању улоге коју је Фламариново стваралаштво имало у настанку научнофантастичног жанра код нас. Потврђујући важност његових дела као извора надахнућа за представљање космичког простора, Тијана Јовановић прецизно оцртава особености креативне рецепције Фламарионових идеја у српској књижевности првих деценија 20. века.

На крају треба истаћи да се у анализама Фламарионових текстова Тијана Јовановић показала као зрео тумач, али и као одличан познавалац и преводилац француске књижевности, с ретким (и данас све ређим) стрпљењем и даром за пажљиво читање књижевног текста.

IX ПРОВЕРА ОРИГИНАЛНОСТИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

На основу *Правилника о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду* и налаза у извештају из програма *iThenticate*, којим је извршена провера оригиналности докторске дисертације „**Европски спиритизам и рецепција дела Камија Фламариона у српској књижевности и култури**“ аутора **Тијане Јовановић**, констатовано је да утврђено подударње текста износи 5%.

Овај степен подударности последица је броја цитата из примарне литературе, односно из дела Камија Фламариона, што је у складу са Чланом 9. Правилника.

На основу изнетог, а у складу са ставом 2 Члана 8. *Правилника о поступку провере оригиналности докторских дисертација које се бране на Универзитету у Београду*, извештај указује на оригиналност докторске дисертације, те се прописани поступак припреме за њену одбрану може наставити.

X ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ

Комисија за оцену докторске дисертације констатује да је дисертација **„Европски спиритизам и рецепција дела Камија Фламариона у српској књижевности и култури“** кандидата **Тијане Јовановић** оригинално и самостално научно дело и да су се стекли услови за њену јавну одбрану.

Комисија стога предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да прихвати с позитивном оценом Извештај о оцени докторске дисертације под насловом **„Европски спиритизам и рецепција дела Камија Фламариона у српској књижевности и култури“**, коју је урадио кандидат **Тијана Јовановић** под менторством др Дуња Душанић, ванредни професор, и др Бојан Јовић, научни саветник и да је, у складу са прописима, упути Већу научних области друштвено-хуманистичких наука Универзитета у Београду на разматрање.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

1. _____
др Весна Елез
председник Комисије
2. _____
др Дуња Душанић
члан Комисије
3. _____
др Бојан Јовић
члан Комисије
4. _____
др Немања Радуловић
члан Комисије
5. _____
др Зорица Ђерговић-Јоксимовић
члан Комисије